

5782

UNIVERSITY OF K
Acc. No.....578
Author.....پروفیسر قمر کھٹک
Title.....x

57863

UNIVERSITY OF K
LIBRARY

[illegible]

Date _____

Acc. No. _____

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of 10/20 Paise will be levied for each day, if the book is kept beyond that date.

عنوالة

L13

2887

Carl

۱۰۷۶
ماشاء الله

حسب مايش ميآيد چراغ الدين كتب فروش ساكن لا بهو بازار شمير

مجموعه

قصه شمشاد

قصه كهي نري

قصه لوط كا

تعداد جلد ۱۳۰۰ - ۱۸۰۰ با تمام نقش قادیان مشهور

مطبعه وادان قه طبعه
در سلطان آباد

در قه طبعه وادان قه طبعه

CHECKED

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اول صفت خداوند تائین لاکھا از حمد ثنائین
جو کج کری سولا ئق اسنون اوہ صفتا ندا سائین
کن فیکون کھنا جتو بیلی چودان طبع سوارے
دلبر پاک محمد خاطر کینے اید پسا رے

جی سو کران تعریف نہ ہو و ایسا قدر نبیدا
جو عاصی کرینہا تنوے کامل او سر شقیع دا
چار بار نبید پیارے جنہاں قرب سوا یا
وچ قران چوہاں نون مو کر کی ہوب بولا نا
دنی بخش سخا وۃ مولیٰ حضرت شاہ علی نون
پس صلوة کہو سبہ مؤمن ایسی مرد سخی نون
ستر وار وکی راہ مولیٰ را و دین رو آئت

حضرة علی سخا وۃ کیتے سبہ بہت زیادہ
حسن حسین پیارے او سب سبہ بہت زیادہ

اوہ بی نام خدا بخشا ایسا شیر خدا کا
ڈھٹا وچ کتابان لکھا حسن حسین و کا یا
تاسن فکر بیاد لیدرے ہو نا درد سوا یا
دیہ توفیق الہی مینون سچا سخن الاوان
درجی حسن حسین ولید اوہ بھی اکہ سنا و نا

یہ مین ہون کتابون مطلب کل حقیقت نا
جمع فریبک و کائی کو نک صاحب عجم عجم دیک
جان پھر ہو نمازون فارغ کھنا شاہ حسنون
خالی پ لکھنا تاون کینڈک شاہ سخی ہے

برکت حسن حسین ولید ہو نا فضل نا
اکت شیر خدا دھکر طہیں مسیح طرف سارا
اوہ نون حسن و ان تھو نا جلیا طرف منون
خبرون ان سوالی کھنا حضرت شاہ علی نون

میں قران د وہاں تائین جاننا حسن حسین
حضرة حسن تمان پھر نون نا علی علی
هوئی دائما زون فارغ تر یا شاہ علی
رو وصال سنا و اپنا کامل او سب مینون

مشکل نام کشاھی تیرا حل کر مشکل میرے
 دین دنی وچ ظاہر باطن سنی سخاوت تیرے
 مین عاجز مسکین گدا ہے بیکس بھت تنہاوان
 مشکل کون کرے حل میرے تندرکسدا جاوان
 کھیا شاہ سوالی تائیں تون سنیاں پیارے
 حاضر پائیں نہیں اتویلی کہر چل نال ہمارے
 کھیا پیر سوالی حضرت تون سن شاہ ولایت
 جیتون خاص جیب خداداد پیر فرزند خیرات
 باھو پیر سوالی تائیں دتا شاہ حسن تون
 دریتیم نبیک پیار ایسی لعل رشن تون
 ہو بعد کھلا شہزادہ پیر سوالی بولا
 دو جا لعل تسان کہر جہراوہ بی دیر راہ مولی
 دووین لعل گھرا جبر جاکا قیمت پاوازیھا
 ہو و دور اندیش میرا فضل کرے رب بارے
 بھی فرمان علی فی کیتا اوہ فرزند نبیک
 تون جاہ منک زہراڈکولون جکر اویکر علیدا
 ترنا اوٹر سوالی اوہ تون دل وچ رب تنہاوی
 شاہ حسین دو جا شہزادہ جی مینو ہتر آوے
 رستے وچ سوالی پچھی حضرت شاہ حسن تون
 نام خداداد یوک بی بی حضرت حسین چمن تون
 پھر فرمان شہزاد کیتا تون سن مرد سوالی
 دربی بی دگٹا سوالی کک ناوے خالے

ہو خوشحال سوالی ترنا ناوے وچ مدد
 ناد و بار تیسادی ناھو وچر بہت ندرک
 دتا شاہ حسین کہلو نا باھو شاہ حسن تون
 باتسان نا کون کوئی ہی ہو لینا یا کسی نال لڑھو

اوہ خاتون قیامت زہرا بی بی پاک نبیک
 دہ کچر نام خداداد جی مین پریت لاجپار
 بیت نام خداداد بی بی دہ فرزند پیار
 شاہ حسین کہیا سننا ناھو کون کوئی پیر

جو کہنا نا نا خاتون تہ نہایت سخی
 ان کہلا د بار علیک جہر شاہ نکینا
 بہت سوال کر پیرا رونی رو کر پیرا
 بہت جہان کہرا شہزادہ رو کر پیرا

کھیا حسن و عذر ۲ هوی کی مین دعوی ناکوئی
د قباب سوالی تائین خواہش ربد هوی
سنکی سخن حسندابی بی کھٹا سوالی تائین
دیرتون اذن حسن گہرا و من سوال اسائین
لیکی اذن حسن گہرا تا پانی تروت منکام
بی بی پ دوہان فرزندان ملکی خوب ہلافا
شیشے عطر گلاب چنبیلے اوسے وقت منکام
کھول صندوق پوشاک نور اکلد و ہانڈا پائی
پین پوشاک کھلے شہزاد چندون دنون سولہ
حوران ویکر ہوٹان قربانی یوسف و انک و کاک
بی بی ویکر دووین شہزاد یاد دلون کل آئے
لاکل وچ دوہانون رونی پیغبر و جاہی
ایہ فرزندان حوالی ربد رونی بی فرمائا
ہوئے ختم میر زندگانی مولی داغ رگاتا
مین قربان خدا تہمین جاوا ای میرے زندگانی
کیکچہ نام خدا تہمین چنکا دتیا آخر فائے
دولت مال خدا سبہ دتا ایہ بی بی فرمائی
کیونکر آپ ندی ہی ہتھین اورک اوہ لیا وہ
دولت مال تہمین سبہ میر گہر میریک بازہ
تاہمین لکہ کر از شکرانہ جی رب ہوی راضے
پرافسوس رہیاد دل میر نارب خوشی ویکہ
نادران و جی شد یانی نامہین جہر چھڑ آئے

ناسرین کی سی سہر ناڈ ولی کھرا	ہو جیران نہ رونی ہائی ہولی جود پویش	پھونکے مایو جا لاکھین ہتھ نہ ران	ہونڈ زونکون از ردد ہودم دلدل
دل اس ہی لہیر نارب خوشی ویکہ	یکے پھیر و صیت بی بی وڈ جان حسنون	کرد لاکھ ردد وڈ وڈ اوکے کھنی کھرا	جی پرنادان کیتے دے جاو کرکے میر آپ دلدل
کیا جاناکس طرف لہی ویکہ ریب کھرا	رکھین نال لاسی میر شہا حسین چمن لون	جی پیر معصوم کتی پیر جاو آپ کو پڑھو شیار	دی دلا ڈہ کرین دلدل ایہ نصیحت میر

جان مرکز دی وطن نون آوجی بستان لیا و
 قسمت نال هو و یگا میلا فین اینو یز چند
 لی فرزند پیار بی بی پاس سوالی آئے
 نام الله دے لی سوالی مین کھرا ہو کمال
 دی فرزند سوالی قاتین بی بی کھیاز بابے
 رکھین پاس نہ ویچین بود میرا یہ نشانی
 دی فرزندائی کھری بی بی نیرا کھین دھلا تا
 سنجی محل دس سبہ خالی ہو تادرد سوا تا
 جو صاحب اولاد هو و یگا درد دلاندا جانے
 میر حسن حسین پیار عاجز درد رنج جانے
 دل ڈاڈہ صبر کر بی بی لکھ کری شکرانہ
 میر حسن حسین ایانے یارب تو خصمانہ
 ایو صبر نہ لوے بی بی دلتون کنین آئے
 لرزہ گما چڑھے جا محلین جانند دیند کھا
 محل سران چڑھ ویکھی بی بی جانند خلق هزاران
 سنجان شہر مدینہ دسدا ویکر برید تاز کاران
 اسون چمک دشی جلد بی بی چار و طرف مدینے
 نالون خلق آئی مرکز نون جانند لعل نگینے
 جد تک نظر شہزاد اونی بی بی ہوش نکالنے
 جان پھر دور کئی نادسن الله اکون جانے
 پاک بنید دل دکرے ہوئے جد و زجد کہ
 اسون نیر ہو دل بر تان کسنون اک سنائی

شاہ علی خان و بی بی بی بی ہوتا در ماندا
 موری کلین کما تینر یا نان و رور و انشا و
 پات محمد حسنے اصی تا جاندا شی ساری
 پتا نہ ہر کج کو چسار دھونک کل خند

گھر گھر سوار مدینہ اندل ہو تادرد سوا تا
 حسن حسین مدینہ اندل کل نظر آون
 ایو راہ دتی سون مولی کیو کر دے کھاتین
 جیکر اک و زلف کسید اھوندا جد و زجد

جعفر بیات کہو کیون کن ریاک بنید ماندا
 سید نور وکر وڈ اور نانا پیر کرسی بخاندا
 شاہ علی خان اچھو دے و و بی بی صاحبین
 برکت نظر نازا وے کل و سحر شہر بازارے

سن فرزند پیار اسد آپ کرن قربا نی
هو بیعد رو کا ون برد جاکی ملک بیکانی
ذره عذر نکیتا هرگز خاص خدا دے پیار
امت د بخشا ون کارن کیے ایڈ پیار
روز قیامت اوہ کر دین امتدک عنحواری
کس طرفی کی کیا سوالی کھول حقیقت سار
خلا نام شہر د آھا عربون طرف غریب
اوسوچ کافر رهن همیشه جا کا عاد کفر دی
نا اوہ ترسا نا یہ ہو ک کافر اوہ نصاری
نامذہب اوہ کسیدار کھڈ کا فرقوم نیاز
عزالات ونہا رب جاتا اوسنوز رب تہا ون
سیون ناوس پھر ک تائین نتا وہ سبیر نوا
مطلب عرض نہر گزر کھڈ اوہ کافر نروہ
دشمن دین بنیک سار کی انصاف یہودی
نام کبر شمشاد آھاسی اوسیدک سرداری
نال علیڈ جنک کرن نون کردار ونقیار
عزالات ونہا ون تھانہ کعبی اندر آئیے
عزالات علی شاہ مردان سوسن مار گویے
اوهانکار کھی اوہ کافر د لوچر غصہ گھاو
جو کو عرب عجم د آوے اوسنوں مار گواو
اوس کبر ک کبر الکی بیٹے کی کل کہا زبانی
نا اوہ جن انسان شکل سی نا اوہ مثل ز فانی

نا اسر اسنفسار بوطن ناہ اوہ شکلا چہا نے
مصغہ کوشتا اوہ آھا آدم مار کو اوہ
روز ہمیش طریقہ اوسد اوہ بردت کھتاو
برد ووش پیار سنک نا اوس شہر لیبا ون

ہنہ منہ سر اسد نا آھا جوا و مشال نشا
بلوچ پیت جا و اوہ آفت خور جسد پیاو
کافر خربید بازار ون دونت خور کو اوہ
سنکی خمر سوالی کہند پیاو ایرلی جوا

نا اوس ہڈک دسل کا نا اوہ خورشید جوا
ھو بیطاب ڈکی ھو مردہ مادم کو بزجوب
خطر آفت اوس شہر ویر برد از وکا ون
کل شہر د وھا جاتا پیت پیت بیبا و

دلوچه ایه مصلحت کرد جا و بچا ز ایه بد
 دولت بهت لیا واد و عیش کران و چهره
 قدره و یک خداوند والی او همه سوالی ثریا
 لی فرزند علی دی و وین شهر حلی جا و ژیا
 جبرائیل و حیدک تائین هونا حکم آله
 جلد شهر حلی و چ جائیزها تف خبر سنای
 جو بردا و چه حلید سبب چامل کرا هو
 دیهدیه کربا هر شهر قهیر سبب آزاد کرا هو
 جبرائیل سوداگر بنکی شهر حلی و چ آفا
 جو بردا و چ اوس شهر ک سبب آزاد کرا ایا
 دیهدیه کربا هر شهر قهیرین پاسو با سربها
 نیت نام الله دی اوس سبب آزاد کرای
 ریه بازار ی نا کو بردا شهر ریه سبب خلی
 لی فرزند علید و وین پختان سوا لے
 آن بازار کله شهرزادی تائین پهر گذار
 چو قهی پهر شهر دا والی آیا کھید شکار
 آه شمشاد بازار کله و تا کیتا حکم غلامان
 سده دلال کرو سبب حاضر کرک از سلامان
 کھیا شمشاد دلالان تائین برگ چب منگا و
 ضاخوز جسد فربه قیمت او نهان پواق
 اگی گبر دلالان فی هتند رینه عرض گذار
 کتا جاناکس طرفون آئی ابتهی ابر بو باره

سبکی خبر دلالان کون نظر جو طبع در
 هیکل هور بنیرد آن رات کیونک با
 حسن حسین کرد اکی سبب حقیقت کرد
 کمن او کتا او مایه جنائی لیر و بی

بیت نام الله دی سبب آزاد کرای
 بیتا لایحه دی و ده بردا کرسی قهیر
 جلد مل کرین اس برک کافر کرسا
 سن جبرائیل هون سبب سار ایا

جو بردا سی و چه قهیر سبب و کرا
 واه واه کله د و وین شهر از یاس لایا
 ناکلا کبر و زیبا سرحسند آفا
 هی ببرد احسانا سا ااسین و وین اسرا

دودون خلقت ویکمں اوی وچ وچ کھنسیا
 مایو مگنا انہا ندا اندھے پکرا میا نے
 دانشمند کون بہ سوچان یا ایہ ٹھک لیائے
 یا مایو نون کچ پیر بنیان تا ایہ مل و کلیئے
 بعضے کہن نا ایہ ادم ایہن پالک فرشتے
 ایسا حسن نہ بین جک سار نا کوئی حور ہشتے
 بعضے کہن فرشتی نور نا ایہ ادم ذاتے
 مایو نال انہا ندا ہا وی کیونکر رہی جیاتے
 ایسے ڈھونڈ کری اوہ کافر بھی نہ شرم اندا
 قیمت نال تی ز رسانیوں وچ دوہا ز کہن جاندا
 حسن حسین کبریٰ ثریا یارب تو ز خصمانہ
 ہاک معصوم دوجاہتہ کافر تریجا ملک بیکانہ
 جاکھرنال کی کٹا کافر دلوچہ منہا کاپے
 کھر فرزند رکھیں ایہ برد عورت نوز سمجھاو
 بیٹی ولون بھی اوہ کافر ہیت اندیشہ کردا
 فاقہ رات رہی اوہ آفت ویکر جو یزرب کردا
 فجر پے بیٹہ شمساد کچھر کل امیر بولاویہ
 حسن حسین شہزاد لیاؤ کافر تروت منگاوہ
 کل امیر بولاہے جلد کافر تروت سناوہ
 ان حضور کھلے شہزادی تابش کوئی نہ آوہ
 ہو جیراں پچھن سبیر کافر کیڑا ملک قسار
 کی ہی نام کھنا ندھے جا کن اس ملک لیاندا

تار فرمان کبریا کی عالم ذات کو پیندا

بیٹی پالک بنیدک ہماک اللہ نام وکایہ

عزالات دیان کما فتنہ کافران ساز

ماران و فرزند علی دودک علی کچ پالک

سہر مدینہ و وطن اساد جہاں نہ رہندا

سن من و دھونڈ و ٹکری سنکے نام جید

خیر نال کران و ٹکری جھڑے علی پتار

دلداد و کک گماشت سار کافر آگہ سناٹا

ہان فرزند علیک دودوین حضرت حسن سنکے

بہلا دم قہر دیدیان نظران پھر تار کھر کردا

عزالات اسان بیت جھڑے کعبیون علی کھلے

مدت عزالات عزادھو کھر بدلہ ہنریا تا

سد جلا د کبر فی کھا جلدی باهر لی جا و
دھر کٹ جدا کرو سرانھان میری پاس لیا و
بیڑ چاھرد و وین سر بیجان اندر شہر مدینہ
هو و ویکہ علی دل کھا ٹل پھڑک لگی اک سینہ
جد و ز جلا د لی ٹرٹا او تھون عذر نکینا کو
سختے ان بنی پردیسے مایو خبر نکوئے
وچ کچھری بیٹھا اھا بندہ اک خدا دا
قد و ال بنی اھوتا نیک نصیب او نھاندا
کھا او س کبردی اگی عرض سوال اک میرے
بی تقصیر معصوم کھا و ناکرا یڈ دلیر
ایہ من جان بچا و ن دو وین نام علیدا لیند
حسن حسین بٹارے اوسک کیونکر کن دیند
اوہ ہی شاہ مردان اجھا جس دیو مار گوا بی
جودان طبق اکٹھی کر کی زور دان فال اوٹھا
خیر مار فتر شاہ کیتا سنن اسان وچ اٹھا
کر کی زور علی شاہ مردان اوہ بھی مار گواٹا
بکھر اکوٹ نرھ شاہر کزن سن نعرہ حیدر دا
لرزہ کھاڈ کن بٹ سار کھنڈا زور کھنڈا
نعرہ جد و ن کر ی اک حیدر چھر دھل حیوانان
جن پر چھڈ جان ٹکانا کی طاقت انسانان
شاندھون علیدک بیٹی جیتون مار گوا وین
چودان طبق کنین کھا لرزہ بہت فساد افٹھان

ایہ معصوم کر وین وین لانا ہوتا ہوتا
جو کھن سنن سار کبر دھار کھنڈا
جی اہرھون فونڈا نیک افٹ مول کھنڈا
دی خون نسانا اہرھو و کا وین وین کھنڈا

کھا مقد و زبیر اھی کی کھنڈا وین
جی اہر خا صر نیک بیٹی بیک فاکھنڈا
عظمت فال رھن کھنڈا کھنڈا
جی ناھون علیدک بیٹی تا افٹ کھنڈا

ایک جھڑک کھا جیل نرک مار کھنڈا
عظمت ویکر و نھاندا کھنڈا کھنڈا
ہا فافٹ نسان کھنڈا کھنڈا کھنڈا
اسنون رب و نھاندا کھنڈا کھنڈا

جان اوس مرد خدا کولون کافر سنی حقیقت
هیبت نال گیا گماں سالزہ بخشش رب هدایت
سنکی کہن لگا اوہ کافر رات بی گہر جاو
آبی مار گماں کی آفت کیون سرخوز لکھاوان
رات پی اوہ کافر یافاں امام لیجاویہ
بانہ پکرا دنی ہتہ آفت چھوڈا ونہا نو آویہ
حسن حسین ڈی جہ آفت لگے جاکنار
خالق آپ جنہا نندار لکھا کون ونہا نو آویہ

ہل و افات بنی وہ آدم طرف حسد
اور پیشینہ کر زسلا مان خد مت کارکھا
ایسا حسرت میں آتی کدک نظر نہ آویہ
وہ اسمان زمین سار کدک نظر نہ آویہ

ذریا شاہ حسین آفاتون طرف حسد آیا
آہین مار قہر دانعرہ روحسن گل لایا
حضرت حسن کرے دلدار فار ویدری ہٹے
دلوجہ یاد نصیحت مادی جد بنی سر آئے
سند کون اللہ بن سائے کس نو حال سنایے
ایہ افات اسین پردیسی کیونکر جائے
کو فریاد جناب الہی آفتا سان نہ کہاویہ
فانی پاک نبیک خاطر جی رب ساز بجاویہ

فہمان تی سر ہر تا کہ جہ دکر
کلہ پاک نبیک اسنون حضرت حسد
وہ پیشینہ کر زسلا مان خد متکار
جو کمال نبیک خاطر خد کر دکھا

بیتھی کسر کنارے آفت سنکی نام نبیدا
لکھ آفات نہ آویہ تیڑی ایسا نام شفیع دا
استون ڈی وینہا ملے شرور وکر دعائیں
اوسی ساعت آفت شکون خالق حور بنائیں
روفاں نبید آسنیان وچر جناب الہی
یارب پاک نبیک خاطر آدم رب بنایے

ایسی ناری وہ کون لغریف سناویہ
اندیشہ چکارا جہا چھوڑ دیا سو ناویہ
ایسی صورت ایسے سیر خاطر نبیک
مون لکھ پرہوشکر انہا رب حسین تھناویہ

آن کفار کھر بیٹھی کھر روز سویرے
 سار کھن گئی گھا آفت چیل چڑ و دھیرے
 حسن حسین دووین شہزاد باھون پرلیکے
 ویکر جیران ہو سب کافر خلق تعجب آئے
 آسمشاد فائین پھی کھنڈ تون سرباب پیارے
 منون دین نی داسار چھڈ و کفر کھارے
 سجادین نی جانون ایسا دینو ککے
 خاطر ال نی دھو تاملین پر فضل الہ
 جان ایہ حسن پر فی کھیا نازک سخن زبانون
 کافر کفر دلوں سب نور کھر الیا ایمانون
 کھیا او سشمشاد حسن نون نور صابین بازے
 چمی قدم کرے نیون عرضان مین پھو ورا
 پہلاھان خطا مین بخشو جو ہوئی بریایے
 سجادین نیے دا آھا مینون خیر نکایے
 پڑے کامہ سبہ مؤمن ہو کافر رہا نکوئے
 برکت کلمہ پاک نی دھشتر خلاصی ہوئے
 پھر شمساد حسنون باھون او پر تخت بہائے
 خبر ہوئے جان شہرے اندر خلق زیارت لکے
 جو تیخانہ وچ شہر دے سبہ لوہ مار کھدا نا
 نزمیستان پھر نمازان ہو تادین سوائے
 پھر منبر فرزند علی دے وعظ کلام سناوے
 ایمانک بلند ملی ہر جا کرمک زیارت آوے

قورہ ال نبی طویا و سملک و سہ سار
 من کران سار نور حضرت اکامین کسکاک
 و شمساد کریدار رضا شام حسنون کھنڈ
 دھو تاملین ایہی مین بخشا تین

پھر کلام الی ستمک دین اسلام و دھاکا
 اکرت شاہ حسنت کھنڈ شمشاد دینار
 دیر تون دن دلوں خوش ہو و طون سین
 کیتا خداداد سار جیلانت نرھیا کوئے

انہ و سملک ہر جا کرمک کتب خانہ نا
 نام نبیل ملی ہر و ہر طہان وچ دور
 نور صاحب اسیر بر دین کینو کرم کا
 دھو تاملین ہر کرنا نہ کوئی ہر ہنڈ

دین قبول تہا اکتنا خدمت تسین کراوان
 دامن ال نبیدا ہرثا کیون مین بہار چڑھاوان
 مالک ایسر تخت دار ہتون شاہ حسن فرماتا
 تا خوشحال شہزادی ہوئی مژ شمشاد بولا تا
 بہتے کرین ہدایت لوکان غافل کوئی نہو و
 کرکی زور شریعت ثورین غیر شرع ناہو و
 پاک تبیدافا شب رھتون ایسر ملک وچہ سار
 رکھین طلب ایمان کرند دنیا کوڑ پیساریہ
 اوٹہ شمشاد تیار کیتے حسن حسین ولید
 کئی ہزار دتی نذرانی خاطر پاک نبید
 کئی ہزار چڑھا یا فوجان طرف مدینہ ایے
 کئی ہزار دتی زر نقدے شتران ہار لدا یے
 تحفے بہت شہانی فرغل ای شاہ علی نون
 ہور ہزار اسو غاتان ترماز سببہ اصحا و لیبون
 سنکے خبران لی لی نذران سار لوک وطند
 خالق صحیح سلامت اندا صا عرب عجم دیہ
 پھتے خبر مدینہ اندا لوک زیارت آون
 سزا اصحاب نبیک ای دوہان گل لگاون
 رلکی نال نبید یان یاران وچہ مدینہ ایے
 چمن قدم کون نیون کورفش پاک نبی گل لایے
 گل اصحا مبارک دیند گھر گھر ہو شاد یہ
 جبرائل نبیک اگی دی مبارک باد یہ

نور الہی بر سر سب کجا جور حمت دیا باران
وہ دھند و ناعرب شریفی حضور نبی و انبا
کو بیہ بیان شہنشاہ دیا و انزال و نہا چو نیت
لی نور زند و وین گل لای شہاہ مرزا علی

بی بی نفل پر بھی شکر ادا کر لے کہ جلد ہو جائے
شہم چرخ ہو گا کھڑک شکر بن ہو جائے بڑھو جائے
حسین بن علیؑ کی خدمت میں آئے کی ہزار
کی ہزار خیرات و نیک حضرت پاکؐ کی

رحمت پاك خداوند كينے والا دانگ
سنی خوش قبیلہ سارا لک کر لکھو
هو ہزار خیرات کینے سب احسان کیا
جبرائیل ہے اکی طرح حقیقت کینے

کیتا تم ہی معجزہ روز جمعہ ہے یار
 پڑ پوناں یقین دی بخشش رب غفار
 پاک بنید ال نون سہنس کروڑ رود
 امت وچ رسول د مینون رگہ رود
 برکت کلمہ پاک دھوی تہم کتاب
 پڑھنے سننے والیان رب بخش صواب
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 حمد اکی صفت ہمیشہ لائق خالق تائین
 نیکے پد او سید طرفون بند من رضائین
 جان خالق نون خواہش ہو پاک نبی اوسر پائا
 اوسد نون کپیدا نس اپنا آپ دگہاٹا
 نبیاندا سردار محمد ثابت رگہ عقیدا
 اوم جن ملائک کولون قدر بلند نبیدا
 جو پیغمبر مرسل کامل اول آخربھائیے
 سہنان وچوشرف نبی نون امتکا وڈ یائیے
 لازم ایہ ہی امت تائین رکھی شوق رسوے
 جیون اک لڑکاست برسائند سر قصد یوقیوے
 سن مین تینون گہ سنا وان وس لڑکیدا قصہ
 چھوٹے شوق نبید لٹا ہشتون حصہ
 واقف پھیت کفر دا آھا اک یہود چنکیرا
 پڑھدا سی توت ہمیشہ کفرون شرک و دھیرا
 اک نہ پڑھد تان وچر کتابی نام محمد آشا

تو کی کہتا دس سال نون محمد بنید
 تو کی کہتا سا حناہین یھوئی پھو د پساٹ
 مین جان کران قران نبی نون نبی وہ دسی مینون
 کرو فوف بہر اتو بی طیرد و جاد آشا

جان وہ جا کر کی دھنا نون محمد سنید
 چون و تار کر دی دھو پھیر دیوے آسہاٹ
 تو کی کہتا سا حناہین یھوئی پھو د پساٹ
 کا خدا نون نام محمد پھیرے لڑکے

ستان برساند لڑکا اھا کافر کو لب پھاتا
 گھٹا یہود محمد وڈا سا حراھی لاٹاٹاٹ
 سا حراھون ایر قدر مت ناہیند ہشتون
 غصہ کہتا و دھیر اکا فوسر ماہر ہشت

پھی نوریت لئی ہتھ کافر لڑکا کول بھانڈا
جتنوں نام محمد والا کافر د ورکتا سے
اونہی کا تب قدرت والی خوش خطبہ لکھیا
جا اوہ جا کہ لڑکی ویکھی خوش ہتھاسی ہوئا
غالب شوق نبید کولون ہنچوں پھر روئا
میاں چھوڈ روانہ ہوئا ہوش گناہل سارا
پھین پھرا قبیل کولون کرکی کتا کتا را
جنگل پنا اکیلا ڈھونڈ جتنی شیر بلائیں
اکھی پاک محمد رب مینوں آن ملائیں
نیدا بھکے گوائس سار ٹا اوں خوف کسید
اوسر دیدار نبید باجہ ہو پھین کج بنجھدا
وچہ اجاڑ کئی دن کن دجھان معصوم بچار
حکم خدا دل سودا کر آئی اکدن پھارے
سار ویکھوئی متحیر لڑکا وچہ اوچار
ناکج کھاوے ناکج پیو اینوین عمر کناری
کہو لڑکی کی بی مصیبت جنگل پھر ہذا کلا
ناتون گھاوین ناتون یوین ساد کر نسا
چھب چھب مینوں دسو کوئی کروں لیا چھب
اگر ہو پاک محمد خنایہ تسان وچہ کھرا
سبہ سان کہیا اول اتھری پھیر طعام کھوائیں
فارغ ہو کی پاک محمد تینوں اسین ملائیں
منت زاری کرکی تھکی پیش نکائے جاوے

بہسان کہیا جاہ میاں رب رسول ملا
اوریا چھوٹا مینوں لوجہ شوق زیار
کون ملیوین جبر قلی ویکھو ہوش
منت شوق نسا انداز وچہ اجاڑ گویا

لہمدنی وای وٹھرتا شوق وڈا پچھوٹا
دلو چھوٹا لیا کر دوا ویکھ بند عمارت
اولی سلام علیکم پیر حقیقت
ہنچیلہ نال طیسر کیتے ہوئا کریم

ناسا نہی نارا پھاسانی ناہتہ رنہ سوسا
بیکھکے پھر چھاتا جاہا زار کھلو ویکھ
اکھ شوق نسا حضرت لید پیر وچہ
سن کلام نجیب ہوئا دھیر قلبی تائیں

دجیہ قلبی کھیا اسنوں پاک نبی مین ناھیں
 ڈردیان سچ نکھیاھرگزمت سب مرے ازائیں
 اوہ بی رب ملاسی تینوں میں ہذاگہ سنائیں
 لڑکی کھنا باجہ زیارت مینوں کچ نہ پھاوے
 کل طعام حرام میڑتی جان جان نظر نہ آوے
 انگل لڑکیدے تائیں اوس اصحاب قدیمے
 مسجد کے دروازے اندر کھندا ناں جلیسے
 کر آرام کھلو تون لیتھی مین اگون پر آوان
 بچہ حقیقت پاک نبی تون پیر تینوں لیجاوان
 دجیہ قلبی یاران اگی دسی کل حقیقت
 یارو عجیب مصیبت ہو کر ہو کجہ طریقت
 ہی اک لڑکا چھوٹی عمرے ویکہز آباد ورون
 پاک رسول محمد تائیں روشن چہر انورون
 مین اوس اگی کہیا ناھیں حضرة لدسداہائے
 سنکے خیر اچھی لڑکامت او تھی مر جاوے
 یار تعجب ہو سنکر ایہ حقیقت سارے
 کٹاندیر کیجی ہزار و کر یو کوئے کارے
 کر کو فکر دلیلان تنکی پیش نکوئے جاوے
 شاہ علی مردان لکھی کرتی بیر سناوے
 جی لڑکی نون نال دلاسی مسجد وچہ لیاوے
 کول امام حسین حسد کے کو لظلا صربھاوے
 نال لڑکیدے کھینڈن لگی حسن حسین شہزادے

کون پیار کھوٹا لوٹن ہتھوڑھوڑا کر دے
 سب اصحاب دستک و ملی تون پیر ہر دے
 سنکے جہ پھار لڑکی ہوش پھولا سارے
 سنکے خبر نہیلا لڑکی پیتا اجل سارے
 حسن حسین دو دین بیر تو کر کی ہا ہا ہا

ال اصحاب طعام بیتا شکر شیر شہزادے
 آخر پھکڑا لڑکی آیا صبر تداھیں
 جی سچ پھکڑا پاک محمد بیتا چھوڑ سداھیں
 پاک محمد شفقت کر کی از دینا کر اٹا
 جان لڑکیدے جائز پڑا بدنون جھٹ سداھیں

کھینڈن مول جانی لڑکا دلوچہ شش و زبادے
 منت راز کر کو تھکی لڑکا منے ناھیں
 کچھ کن کن ر سدا کو لون پاک رسول تھنے
 جتو پے حسن جہ نہیلا لڑکی ہوش پھولا
 عجوبہ بانڈا شش و زبادے کر کی جان حوالے

مانتر سخت ہوتا او تو بلی وچ مدینی سارے
مانوازد و پلا نا ناھین کل فرزند و سارے
ہتھین غسل جنازہ کیتا لوکیدا اصحابان
حد کہن منزل پوچا ون پرھن رو و صلواتا
جوڑ عظیم سنا نا قصہ پارے فال نبی دیے
مت کچرا جو ملے درگاھوں جاوے دلون پلیدے
جیکو بچھی قصہ تنون کہنوں نظر بے ایا
باب سعید میو قاتین کرتے پرسنا نا
الدنیا لیسم الله الرحمن الرحيم فرقة الآخرة
دنیا کھیتے آخر سیتے خود سرور فرماوے
جیہا اسوچے بچی کوئے تہا ہی بھل باوے
اس کھیتے نال نہ کھیتے کوئے جیتون پھر کھاوے
سونار ویا پیدا ہوو خوشیاں کر کر کھاوے
جیتون اسنوں محنت کر کئی بچیں نا جہ دھارے
یہ لکی ہو سن تیر تائیں بوہل تی گہلووارے
جی بچن ویلی کچر نا بچیں موسم پیا گواوین
اگی فصل جو پکی ویکھی رو رو پچھون ناوین
جیکے بچیں سوئی جی جنہا واہ کماٹے
تون کیوں اپنی کھیتے اندا کاھی دھپ جائے
کہ رچھو ناظر دسی کتی کساد کیا ہاں
تیرے کھیتے تریوچہ ند سی بوٹا موٹھا زماہاں
نیں تہیں اگی چکی ہالی حل واہ کئی آکیرے

تو عشق دل حال نیون بھنی ہن سو
بھو صد پناہتا پائین چنکے کر پناہتا
چلین حکم شریعت اونی محکم ہو کھلوین
رحمت اللہ علیہ بھین مینہ فصل پائین
ہکھلے ہمتوالی تلک نہ جھوڑ کا ہے

وہل دیان توں سنا لائین کھیتے پناہتا
جیکے بچیں پناہتا بچیں برانہ بچیں پناہتا
رہا میو مار کھیتے پکی وراک ناھات
تو گئے نوزد و جیو رتو ہن پیر جیو پناہتا
رحمت اللہ علیہ اونی تکیہ حافظہ خورد ارا

کفر شرک دے بوئی و بچوں سپہی جیوین مارین
ارکھی دی نون حل وک باہر زرا نہ ہو وین
ہن یاہر سپہی سو سکر لگی کسنوں گہ سناوان
فضلا دنیا ہر ساوان یا کا تاں کر مکا ہے
برکت کلہ پاک بیک امتدا جھکا راتھت

ALLAMA IQBAL LIBRARY

57863

**ALLAMA
IQBAL LIBRARY**

**UNIVERSITY OF KASHMIR
HELP TO KEEP THIS BOOK
FRESH AND CLEAN**